

Z KRAKOWA DNIA 4 GRUDNIA 1811 Roku WE ŚRODĘ.

WYROKI KROLEWSKIE

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Warszawie d. 9 miesiąca Listopada Roku 1811.

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Uzupełniając artykuł 26 Dekretu Naszego z dnia 7 Lutego 1809 roku, na przełożenie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i po wystuchaniu Naszey Rady Stanu; postanowiliśmy i stanowiliśmy:

Art. 1. Spory o wypłaty rządowi od partykularnych, lub partykularnym od Rządu z kontraktu winne.

Art. 2. Spory o pretensye Entrepreneurów iakiego bądź rodzaju z kontraktów z Rządem zawartych, lub nawzajem o pretensye Rządu przeciwko Entrepreneurom z takichże kontraktów wypływające iako Sądom i Trybunałom Cywilnym niepodległe, rozpoznaniu rad Prefekturalnych podpadać będą.

Ogłoszenie, uskutecznienie i umieszczenie w Dzienniku Praw niniejszego Naszego Dekretu, Naszym Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych polecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

Przez Króla:

Zgodno z orygina.

Felix Łubiński, Minister Sekretarz Stanu

Minister Sprawiedli: Stanisław Breza.

(L.S.) Zgodno z oryginałem:

Antoni Juneman, Minister Sekret. Stanu

Sekretar Generalny. Stanisław Breza.

II. *Wyrok pod tymże dniem.*

W celu przyspieszenia ulgi właścicielom domów do znoszenia kwaterunku obowiązanym, na przełożenie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i po wystuchaniu Naszey Rady Stanu; postanowiliśmy i stanowiliśmy:

Art. 1. Każdy Officer iakiegokolwiek bądź flopnia obowiązanym jest przyjąć wy-nadgodzenie w gotowiznie zamiast kwaterunku, skoro mu to, bądź przez Miasto, bądź przez prywatnego właściciela ofiarowanem będzie, stosownie do Taryffy w Dekrecie dnia 5 Lipca roku zeszłego umieszczony.

Dopełnienie niniejszey Naszey woli i umieszczenie icy w Dzienniku Praw, Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego, wczem do którego należy, polecamy.

(*Podpisany iak wyżej.*)

III. *Wyrok pod d. 18 Listopada 1811.*

Zważywszy, że Dobra i Lasy Narodowe pod względem Dochodu, iaki Skar-

bowi przynoszą, niemniej z przeznaczonych z tegoż dochodu wydatków na kompetencye tak Duchowne iako i Świeckie, oraz na wypłaty dla Edukacyi Kraiowej, po których zaspokoieniu zbywający przychod do Skarbu wpływać powinien;

Ze wydatki na Administracyą i Budowy w Dobrach i Lasach Narodowych, chociaż gruntowe dla ustanowienia czyłtego Dochodu zarówno z gruntową potrzebą iak i z zamożnością Skarbu z względem na gwałtowniejsze jego potrzeby miarkowane byđz powinny;

Z tych powodów znalazzsy za przyzwoitsze i dogodniejsze, aby dozór nad Administracyą Dóbr i Lasów Narodowych raczey do Ministra Przychodów i Skarbu, aniżeli do Ministra Spraw Wewnętrznych należał; postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Zwierzchni Dozór nad Dobrami i Lasami Narodowymi dotąd przy Naszym Ministrze Spraw Wewnętrznych zostający, z pod tegoż Ministra wyimujemy, i oddajemy rzeczony Zwierzchni Dozór Ministrowi Naszemu Przychodów i Skarbu.

Art. 2. Dekreta Nasze w tey mierze zapadłe w miarę tey zmiany zostaią aplikowane Naszemu Ministrowi Przychodów i Skarbu.

Art. 3. Dyrektor Dóbr i Lasów Narodowych w iakich z mocy Dekretu Naszego 20 Czerwca 1810 roku slosunkach z Naszym Ministrem Spraw Wewnętrznych dotąd zostawał, w takich otdąd z Naszym Ministrem Przychodów i Skarbu zostawać będzie.

Art. 4. Nasz Minister Przychodów i Skarbu poda Nam projekt do opisania własności Urzędu Dyrektora Dóbr i Lasów Narodowych, i jego Błora.

Art. 5. Dopelnienie Naszego niniejszego Dekretu Naszym Ministrom Spraw Wewnętrznych i Przychodów i Skarbu, a umieszczenie go w Dzienniku Praw Naszemu Ministrowi Sprawiedliwosci zalecamy.

(Podpisy iak wyżej.)

Z Paryża d. 15. Listopada.

Wiele Francuzkich aktorow, iako to Tallon, Granville, Henry, i t. d. którzy się w Peterzburgu znaydowali, oddal nemi zostali. Taka sama odmiana nastąpiła w tamteyszym teatrze niemieckim. Duport, baletnik, który niedawno z miasta Moskwy do Peterzburga powrocil, przyięty tam tak dobrze zostal, iak gdyby grał pierwszy raz. Chociaz Rosfsyanie bardzo lubią balety, wątpią jednak, żeby się tam utrzymał, i zapowiadaią bliski jego wyjazd, rownie iak Panny Georges.

Monitor ogłosil opis robot okolo oblężenia Saguntu przez dywizyynego Jenerala indzynierow Rogniat. Oblężenie waznego tego miejsca zaczęło się d. 23 Września, a ukończyło się d. 26 Października poddaniem się przez kapitulacyą woysku naszemu. Wazne to miejsce opierało się niegdyś dlugo Kartaginczykom pod Anibalem, zostało przez nich zburzone i dopiero pod Rzymianami znouwu powstał.

Sławny aktor Talma gra teraz w Brukseli.

W Antwerpii wystawione byđz maią koszary na 20,000 piechoty i 2000 koni, tudziez wiele innych gmachow.

Gdy NN. Cesarstwo odwiedzili ludwisarnią w Leodyum odlano w ich oczach blachę z następującym napisem:

”Napoleon Wielki i Marya Ludwika odwiedzili Cesarską ludwisarnią w Leo-

dyum d. 8 Listopada 1811.,

Cesarz pozwolił dozorczy przybić tę blachę na wchodzie do Ludwisarni.

Doktor Gall rozpoczęła tu znowu bieg nauki o muzgu.

Rzecz o dziele Pana Montgaillard, pod tytułem: Stan An lii w r. 1811.

Wielkie zdarzenia, które od lat kilku los Francyi i polityczne systema Europy zmieniły, równie do rozlicznych uwag były powodem politykom. iak próżnemi były omamieniami, iakie sobie w Anglii o stałym łądzie, a we Francyi o Anglii tworzone. — Jleż to razy w Anglii nie powtórzone z P. Burke, "że rewolucya wymazała Francją z karty Europeyskiej!", Jleż znowu razy we Francyi z mniemaniami iakowemiś mędrkami nie powtórzone, że Angliia jest jedynym kraiem, gdzie ludzie są wolni, oświeceni i szczęśliwi! Fałszywe te mniemania pociągnęły za sobą skutki równie szkodliwe rządzącym iak poddanym, którzy tyle mieli słabości, że ie u siebie przypuścili. Tak w polityce, iak w moralności, jeżeli się niegruntownemi, lecz powierzchownemi uwodziemy powodami, jeżeli nadzieie nasze są uroione, wycieńczają się siły, sposoby się marnotrawią, nie dopina się zamierzonego celu, i znosić potem trzeba przykre wyrzuty. — Gdyby każdy naród znał dokładnie istotną swoją potęgę i nieprzyjacielską, wtedyby znał dobrze siły, iakich woyna wymaga, i iaki powinien być pokój polegający na traktatach; wtedy, mówię, nie dałby się uwodzić, i wiedziałby, że prawdziwa polityka tem jest dla krajów, co połączenie rozumu z rozsądkiem człowieka; że polityka jest tą szczęśliwą bystrością rozumu,

która nayodleglejsze stosunki tak dokładnie obejmuie, iak rozmierza odległość, i o różności stanowi. — Tak wielkie dobrodziejstwo nie może być owocem usiłowań iednego pisarza, ani wymowy iednego mówcy. Do tak szlachetnego celu wimmen się każdy przykładać, kto tylko oyczynę swą kocha, którego szczęśliwe stosunki uczyniły zdolnym do zbierania w tej mierze pożytecznych wiadomości i niezbi-tych opinii, poświęcania swojego wstretu, i spieszania z udziałem swej części na wyjaśnienie rzeczy, o której mówili przed nim, i o której po nim mówić ieszcze będą pisarze. — W ostatnich dwunastu latach nie mało zaisze wyszło dzieł o terażniejszym stanie Anglii. Lecz iakizkolwiek jest talent ich pisarzy, w każdym razie można przewidzieć, iż gdy z natchnienia niespodzianych wypadków piszą, nigdy tego nie zgadli, co się później stało, i że nie mogli trafnie sądzić o przyszłości, której nie znali. A tak, gdy stan Anglii co rok się odmienia, w każdym też roku może być rzeczą nowego dzieła. My, co powiemy, ma za cel danie krótkiego obrazu polityki i stanu Anglii w r. 1811. — Pan Montgaillard wyłuszcza następnie w krótkości marynarkę, długi, dochody, wydatki, handel i stan polityczny kraju tego. Zdaie się, iż o każdym z tych punktów iak naydokładniejsze i nayobszerniejsze ma wiadomości. Przytoczymy wyjątek z jego dzieła, który słabe tylko da wyobrazenie tego wszystkiego.

" Za panowania Karola I liczone w Anglii tylko 3 okręty kupieckie 500 beczkowe. Nie znano ieszcze marynarki kupieckiej. Odtąd dopiero Anglicy niesłychany postępn na morzu uczynili. Jeżeli

ich pisarzom wierzyć możemy, mieli już w 1804 r. 280 liniowych okrętów od 50 do 120 dział, 170 fregat, 180 mniejszych okrętów, i 20 tysięcy okrętów kupieckich, których ogólny ładunek wynosił 2,000,000 beczek. Takowy stan potęgi morskiej wymagał 130,000 ludzi na osadzenie i uzbrojenie okrętów. Floty zaś kupieckie potrzebowały 250,000 marytków. — Rodzi się teraz zapytanie, czyli Anglii, której ludność 12 milionów wynosi, może doflarzać na okręty tak niesłowną do ludności ilość marytków? — Wyłuszcza daley, iż w r. 1778 wydatki Anglii na siłę morską wynosiły 5 mill. f. s. (200 mill. Zł. pol.) Tego roku Kanclerz Skarbowy na też wydatki żądał 20 mill. f. s. (800 mill. Zł. P.) a wiedzieć należy, iż w to nie wchodzi wojsko lądowe. Obrona 3ch Królestw, posiłki pieniężne dla obcych, i procent od długu narodowego wymagaia 22 mill. f. s. (880 mill. Zł. P.) — Jakże wielkie dochody powinny być tego kraju, który tak niezmierne ma wydatki?

” Dochód jego zeszłego roku wynosił 65 mill. f. s. (2,600 mill. zł. P.) rachując w to podatek wojenny, 23 mill. f. s. czyniący, który się prawdziwie znać może podatkiem rewolucyjnym. Dodać tu zaś wypada, iż w 3ch Królestwach nie masz w biegu nad 22 mill. f. s. gotowizny (880 mill. zł. P.) W r. 1748 dochody Anglii wynosiły tylko 7 mill. 400,000 f. s., teraz 65 milionów. Cóż to za wzrost! W tymże czasie dług narodowy od 153 mill. podniósł się do 660 milionów f. s. 26,600 mil. Zł. P.) Dług ten jest ogromny, a podług Bolingbroka, ciężar jego corok popycha bardziej Anglią w przepaść nieuchronnego bankructwa. „

P. Montgaillard utrzymuje, iż bankructwo to nie tylko jest nieuchronne, ale bardzo bliskie; a powodem do tego mniemania jest wzrost niesłychany długu publicznego, mnożenie się papierowych pieniędzy, terażniejsza administracya, wieczna wojna, którą Francyi zaprzysięgła, a szczególnie, wielkie systema stałego ładu, i obchodzenie się jego bez towarów osadowych i Angielskich.

Anglicy dali nam przykład patryotyzmu takowego, zakazawszy wprowadzania do Anglii win Francuzkich. Jeden z mówców Izby niższej powiedział: ” Lepiej dla Anglii pić sok z buraków wyciśniony; lepiej wyrzec się win wszystkich, aniżeli używać wina Francuzkiego, i płacić tym sposobem nieprzyjacielowi haracz, którego znouu przeciw nam użyje. „ Otóż są (mówi daley autor) dokładne zasady, które z korzyścią od Anglii przejąć można. — Nie jest bez wątpienia napoiona takowemi zasadami owa Anglomania, w której przed 30 laty zarówno filozofowie i pisarze celować usiłowali, i chcieli utworzyć rodzaj niby wiary towarzyskiej. Z nową chwałą lud Francuzki musi odzyskać całą świetność imienia swojego. Powinien dać Monarsze swemu ołtarni dowód przywiązania zwyciężaniem nieprzyjaciół takimże orężem, jakiego na nas użyli; powinien towary i płody ich przemysłu odrzucić. — Ludwik XIV. mówiąc o modach Angielskich rzekł: ” Nie jest to gustownie, nie po Francuzku. „ — Przedziwne zdanie, którego nie można się dosyć napowtarzać! Jest one teraz prawdziwsze, niż kiedykolwiek. „

Z *Amsterdamu* d. 19. *Listopada*,
Gazeta tuteysza pod d. 16 b. m. umie-

ciła następujący artykuł:

"Obiecaliśmy dawniej naszym czytelnikom, iż udzielać im będziemy częściami opis osób, które rząd Angielski od woyska swojego oddalił i na floty ład odesłał. Dziś udzielamy im pierwszy opis, który dozwolono nam z kancelaryi jeneralney policyi wypisać. Opis ten zawiera w sobie nazwiska, wiek, czas służby, powody, dla których oddalonemi zostali, i miejsce ich urodzenia, które z dobroczynności Cesarza stało się dla nich przytułkiem. Liczba tych nieszczęśliwych wynosiła przed 14 dniami 800, teraz przeszła do 1100., (Pierwszy ten opis obeymuje 62 osób, pomiędzy którymi znajdują się także kilku Polaków.)

Kilka set Hiszpańskich jeńców, którzy swe roboty w Helder i w tamtejszych okolicach pokonczyli, powrocili do Amsterdamu, gdzie na kilka dni u obywatelów są rozłożonemi, którzy obchodzą się z nimi po gościnnemu.

Prezydent tutejszy zwołał powiatami tych mieszkańców, a osobliwie żydów, którzy nie mają familiynych nazwisk. Tym, którzy sobie sami nie obrają nazwiska, nadał prezydent, które zawsze nosić muszą. Przez ten środek zapobieżono zostanie na zawsze wszelkiemu oszukaństwu, które z samowolnego, podług potrzeby przybierania nazwiska, pochodziło.

Lubo dosyć późna już jest pora roku, przecież za ledwo początek dopiero jesieni mamy.

Oznajmiono tu, iż przeznaczone od patriotycznego dawniej towarzystwa, dla zachęcenia do służby morskiej, pensye i nagrody dla kalek lub wdów, krewnych i dzieci poległych w usłudze krajo-

wey maytków, zaczęto od 15 b. m. za pierwsze półroku wypłacać. Kto nie może się osobiście stawić, może tutejszego mieszkańca do odebrania takowych pieniędzy upoważnić.

Z Neapolu d. 26. Października.

Pod czas audyencyi dyplomatycznej przyjął J. K. Mość Barona Durand, pełnomocnego i nadzwyczajnego ministra Francuzkiego, i P. Gabrial, audytora rady stanu, jako sekretarza poselstwa.

Wszystkie doniesienia, które odbieramy o Sycylii częścią przez uszłych z niewoli naszych maytków, częścią przez zbiegów lub nakoniec przez pisma tak Sycylijskie, jako i Angielskie, nie pozwalają nam wątpić o opłakanym stanie, w jakim się ta wyspa znajduje. Rząd został w otwartym nieporozumieniu z swoimi sprzymierzonymi; mniemania są podzielone; podatki przechodzą wszelką możliwość onych zapłacenia; kraj gotuje się do obrony przeciw własnym swoim obrońcom; uwięzienia pomazają się, a mianowicie właścicieli dóbr; handel będący pod despotyzmem Anglików został cały wręku kilku uprzywilejowanych faktorów; rzeczy naykonieczniejszy potrzeby, doszły do niesłychanej ceny, dla tego, że Anglicy wykupują je i wywożą. Oto są prawdziwe żywioły nieochronnego wstrząśnienia, którego się najświetlejsi ludzie codziennie obawiają. Lekkomysłni Neapolitańczykowie, którzy uwiedzeni ślełą namiętnością, szukali tam schronienia, żałują teraz, iż sami wystawili się na te nieszczęścia. Wiemy nawet dokładnie, iż od 22 do 25 Października przybyło na brzegi Kalabryjskie przeszło 500 osób, które z dworem Sycylijskim

uciekły, i prosity o łaskę, ażeby im pozwolono wrocić do swoich rodziny. Rząd miałby prawo obeyśdź się z niemi surowo; lecz Król nie zważając na błąd, który powrotem swoim poniekąd naprawiają, przyjął je jako obłąkane dzieci, i przypuszczono im są pod pewnymi warunkami na tona społeczeństwa. Mamy przyczynę wierzyć, iż to oycowskie przyjęcie i ta nie spodziewana łaska poruszy wszystkich zbiegłych Neapolitańczyków, iż poydą za przykładem, którzy im świeżo dali ich towarzysze nieszczęścia.

Z Wiednia d. 13 Listopada.

(Z Gazety Hamburskiej.)

List Wiceprezesa nadworney kancelaryi policyi, do Wielkorządcy niższej Austrii:

JW. Hrabio! Najjaśniejszy Cesarz raczył pod d. 4 b. m. z Prezburga wołą swoją iak następuje obawić: — Od tego, co dla dobra Moiey Monarchii uznaję za potrzebne postanowić, nigdy nie odstąpię, i tak w Węgrzech, iako i gdzie indziej, nie ścierpię ubliżenia i niepostuszeństwa Moim prawom, ani też dopuszczę, ażeby stany Węgierskie dobroczynne Moie zarowno dla wszystkich krajow oycowskie zamiary niszczyły, i tem samem szczęście wszystkich Moich ludow waiwecz obracały. — To Moie stałe i niewzruszone postanowienie masz WPan wszystkim sposobami, iakie znajduią się w Twey mocy, do publiczney podać wiadomości. — W Wiedniu d. 7 Listopada 1811.

Franciszek.

Mowią, iż N. Cesarz uda się znówu w krotce do Prezburga.

Z Gibraltaru d. 21. Października.

Francuzi zdają się mieć zamiysł utrzy-

mania się na wzgorkach S. Rocha; każą tam bowiem robić sztafse dla woysk swoich. Korpus Hiszpański Ballesterosa stoi przed naszą twierdzą, którey bramy są zamknięte. Wiele jego ludzi, a naywięcey chłopcy umiera z głodu. Obecność Francuzow czyni naszemu handlowi wielkie przeszkody: od 8 dni nie tu nie wyładowano, ani nie władowano.

Z Londynu 1. 6. Listopada.

(Z Monwora)

Z Holgoland donoszą, iż fregata Horatio o mało się pod tą wyspą nie zatopiła. Wiele tam jednak okrętow pod czas burzy d. 14 Paźdz. zatopiło się. Pomiędzy okrętami, które znacznie ucierpiały, znajdował się jeden powracający z towarami z Helgoland do Anglii.

Wypis z listu z Petersburga pod d. 4 Października.

„Oczekujemy tu surowych środków przeciw osadowem i Angielskim towarom; ponieważ Imperator przekonany zolał od ministrów, iż rząd Angielski nie przestanie dawać pozwoleń okrętom pływania do portow Rossyyskich, chociaż z nich są wyłączone. Posłane do Rewlu przewozowe okręty Angielskie sprawiły naynieszczęśliwszy skutek i dały powód do wielu mów, zadziwienia i śmiechu.,

Z Kingston na Jamaica pod d. 30 Sierpnia piszą: „Podług doniesień z Karakas Jenerał Miranda postąpił w 4000 ludzi przeciw Walencyi. Uderzył żywo na to miasto, ale z znaczną stratą odparty zolał. Ściągnął posiłki i powtorny przypuścił atak, ale znówu z utratą 500 ludzi do uścępu był przymuszony. Trwając atoli w swoim przedsięwzięciu, przypuścił trzeci atak i zdobył nakoniec Walencyą.,

Wypis z listu z Palermo.

Na dowod iak rząd tutejszy jest względem wszytkiego, co tylko nam sprzyjać może, podeyrzliwy, przywiode tylko, iż w przeszły piątek dano tu balet, pod czas którego wywieszono naszą banderę. Niektore członki familii Królewskiej znajdowały się na tym baletie, a zatem podług zwyczaju nie przyklaskiwano. Za powtorzeniem atoli tego baletu nazaiutrz, iak tylko pokazała się bandera, zaczęły się powszechne oklaski, i wszyscy widzwie obrocili oczy ku loży Angielskiego ministra, ażeby niewątpił o przyczynie oklaskow. Z powodu tego zdarzenia złożona zostala gabinetowa rada i Xże Askoli nalegał o ukaranie tego postępku. Nie wiem iak się stało, ale to prawda, że nie grano więcey tego baletu i przez kilkanaście wieczorow nie dano żadnego baletu.,,

Oddział 8go batalionu weteranow posłany został do Helgoland.

List z stałego lądu donosi, iż powszechnem jest mniemaniem, że Ameryka uchwyci się zupełnie strony Francuzkiej, i że poselstwo P. Barlow do Paryża zdaie się ten domysł potwierdzać, bo nie można inney naznaczyć mu przyczyny. Dodają, iż do zbliżenia się rządu Francuzkiego do Ameryki łączy się życzenie widzieć powiększoną iey siłę morską; bo wie dobrze, iż trudno wysiódz na morze Atlantyckie, ażeby nie bydz od okrętow Angielskich postrzeżonem. Dla usunięcia więc tych przeszkod mniema, iż będzie mógł z portow Francuzkich wysłać małe eskadry do portow Amerykańskich i utworzyć tam wczasie znaczną siłę morską.

Fregaty Prezydent i Malaka przy-

wiozły z wyspy Francuzkiej wiadomość o zmianie rządu tamtejszego, który ma bydz iak w Madres urządzony. Zaraz po przybyciu obu tych okrętow przytrzyma-no tam wszystkie Amerykańskie okręty i nie dozwolone nawet ich Kapitanom mieć związku z lądem. Mieszkańcy tey wyspy chciwie chwytaią każdą sposobność do przewiezienia się do Europy.

List z Wingö-Sundu donosi, iż tam zaczęła się już mocna zima.

Angielska flota przed Tulonem wytrzymała wielką burzę. Admirała Pellew oczekiwano codziennie w Minorce, dla naprawy większey liczby okrętow iego floty.

Wypis z listu z Malty pod d. 29 Września.

Wszyscy zostaiemy tu w nieiakiey niespokoyności i zamieszaniu. Artylerya i inne regularne woyska odebrały rozkaz udania się do Melśny. Artylerya wsiadła już na okręty, a woyska gotuią się do wsiadania; nie pozostanie tu iak tylko cokolwiek morskich żołnierzy, inwalidzi i narodowe gwardye. Z tem wszytким nie mamy się przyczyny niczego obawiać, poki tylko widziemy choć ieden drewniany zamek około naszey wyspy krążący. Wszystkie doniesienia z Sycylii przekonują nas, iż tam zbliżaią się rzeczy do końca, i za każdym stamtąd przybywającym okrętem spodziewamy się odebrać wiadomość o rewolucyi.

List z Tarifa pod d. 12 Paźdz. wyraża: — " Dnia 12 o 10tey przed południem jazda nasza znajdowała się we wsi S. Rocha, a piechota niedaleko Buena Vista. Oczekiwano tegoż dnia Marszałka Wiktora w Wexar z dwiema innemi jenerałami

i dwiema batalionami woyska. Dnia 13 przybyło 6000 piechoty i 1700 jazdy dla uderzenia na Balleyferosa. Oprócz tego przybyło 1700 Francuzów przez Marbella, a 15,000 przez Las Casas del Castano. Niewiemy czyli ich zamysłem jest obrócić się przeciw naszemu miastu, które ich należyce przyjmie; ponieważ załoga jest powiększona, waty działami są osadzone, woyska i mieszkańcy pełni zapatu. Siła morska, gdyby iey tylko wiatr postużył i przyczyniłaby się także do zniszczenia zamachów nieprzyjacielskich. Woyska Angielskie, które nam na pomoc przybyły, wysiadaią teraz z okrętów. Znaczna liczba officerów wyjechała rząd dla urzędzenia 4 batalionów strzelców w Sierra de Ronda. Jenerał Balleyferos donosił d. 12 do Algeiras, iż chorych swojego woyska i wszystkie co warto uprowadzenia, odszedł na wyspę Werta. „

Przez listy od naszej floty przed Brescem dowiadujemy się, iż taka sama czynność panuje w Brescie, iak w innych portach Francuzkich, i że kilkanaście okrętów stoi w zewnętrznym porcie gotowych do wyjścia pod żagle.

List z Nowegojorku opisuje smutny stan handlu w miastach Amerykańskich, a osobliwie w Filadelfii, gdzie prawie połowa miasta zbankrutowała.

Lordowie rady gabinetowej wydali pozwolenie, iż mogą być wydawane pozwolenia okrętom do wprowadzenia iedwabia z portów między Antwerpią i Hawrem. Do odstąpienia od swojego systematu zniewoliła ich zapewne ręka znaczney liczby rzemieślników, którzy dla braku materiałów nie mają roboty.

Dnia, 8 Listopada. — Przybyła nie

dawno z Bałtyckiego morza flota osadzona jest powiększey części maytkami z północnych krajów, którzy po zaprowadzeniu tu floty mają zapewniiony powrot do oyczyny.

Prawie co poczta odbieramy wiadomość o zdobyczach, które korsarze Francuzcy pod brzegami nawet Angielskimi czynią. Kanał tak jest niemi zapętmiiony, iż kupcy z Jersey nie wazą się nic na morze wyselać. Co za wstyd dla nas, że przy tak wielkiej sile morskiej, iaką mamy, cierpiemy, iż ci rabusie niemal porty nasze oblegają!

Powiadają, iż Angielski officer wysokiego stopnia miał niedawno audyencyą pożegnania u Królowey Sycyliyskiej, która z uniesieniem rzekła do niego: "Spodziewam się jeszcze 3 miesiące bydź Królową, „ dając poznać, iż nie tajne iey są zamysły Anglików przeciw tey wyspie.

Od brzegów Menu d. 16 Listopada.

Wczoraj przechodził przez Frankfort oddział ułanów Polskich 100 ludzi wynoszący, który jest do Paryża dla gwardyi Cesarskiej przeznaczony. W przyszłym miesiącu ziedzie znowu W. Xze Frankfortski do Frankfortu.

Młody Frankoni, który pokazywał sztuki na koniach w Frankforcie, powołany jest od Króla Westfańskiego do Kassel, dla pokazania tam sztuk swoich.

Z Lindau piszą pod d. 10 Listopada, iż Król Bawarski rozkazał w tem mieście założyć port równie wygodny iak bezpieczny nad jeziorem Bodeńskim. Przyjechał tam iuż tajny Radca Wibeking dla kierowania robotą nad tym portem podług podanego Królowi planu.

D O D A T E K

D O N° 97.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 4 GRUDNIA 1811 Roku WE SRODĘ.

WYROKI KROLEWSKIE.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W pałacu Naszym w Warszawie d. 25 miesiąca Listopada roku 1811.

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xże Warszawski, &c. &c.

Pragnąc dać dowód Naszego ukontentowania Wielmożnemu Alexandrowi Potockiemu Ministrowi Naszemu Policyi z sprawowanych przez niego dotąd tegoż Ministerium obowiązków, i nadal gorliwość jego, wierność i przywiązanie ku Nam, Naszey i kraiu u ludze użytecznemi uczynić, mianowaliśmy i mianujemy Wielmożnego Alexandra Potockiego, dotąd Ministra Naszego Policyi, Senatorem Woiewodą Xięstwa Warszawskiego.

Mianowanemu Senatorowi Woiewodzie, procz pensyi etatem pod dniem 6 Marca 1809 dla Senatorow postanowioney, dodatkowey pensyi corocznie z Skarbu mającey bydź wypłaconą, sześć tysięcy złotych wyznaczamy.

Niniejszy Dekret w Dzienniku Praw ma bydź umieszczony.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.) Przez Króla

Minister Sekretarz Stanu

Stanisław Breza.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sen. Stanu

Stanisław Breza.

Zgodno z oryg.

Felix Lubieński,

Minister Spraw:

(L.S.)

Ant. Joneman, Sek. Jen.

II. Wyrok pod tymże dniem.

Chcąc okazaną w usługach kraiu gorliwość i zdatność Ur. Ignacego Sobolewskiego Radcy Rady Stanu, niemniej przywiązanie i wierność jego dla Naszey Osoby, uczynić tem dzielniey czynnemi, umyśliłismy go mianować na Ministerium Policyi Xięstwa Naszego Warszawskiego, wakuujące po mianowaniu przez Nas Wielmożnego Alexandra Potockiego, dotąd Ministra Policyi, Senatorem Woiewodą; iakoż ninieyszem pomienionego Ur. Ignacego Sobolewskiego Ministrem Naszym Policyi Xięstwa Warszawskiego mianujemy, udzielając mu moc i powagę połączoną z rzezonym Urzędem, podług przepisów Konstytucyi, Uchwał i Urządzeń Naszych Królewskich.

Minister Sprawiedliwości niniejszy Dekret w Dzienniku Praw umieści.

(*Popisy jak wyżej.*)

Warszawy d. 30. Listopada.

Rada Stanu zgromadzała się codziennie w pałacu Królewskim tego tygodnia, wyjąwszy piątek, poświęcony sprawom zanesionym do Kassacyi, i pod okiem N. Pana pracowała.

Z Hełma dnia 18 Listopada 1811.

Obywatele Powiatu Hełmskiego, zgromadzili się na dniu dzisiejszym do Kościo-

ła XX. Piłarów dla odbycia Obrad swoich, gdzie flosownie do przepisu Prawa, powitani zostali przez W. Franciszka Olechowskiego Podprefekta Powiatu tegoż, który w słodkiej do nich mianey przemowie przedstawił im cel świetnego ich zgromadzenia się; po zagaieniu zaś Seymiku przez JW. Franciszka Kunickiego Orderów Polskich Kawalera, nominowanego przez N. P. Marszałka. Przyśląpili najprzód do wyboru Posta, którym został obrany JW. Onufry Węglenski Orderów Polskich Kawaler. Dalej zatrudniono się wyborem Sedziów Pokoju, Radców Departamentowych i Radców Powiatowych; a po złożeniu przez JW. Posta podziękowania swoim współobywatelom i po zakończeniu obrad Seymikowych, wezwani zostali wszyscy Obywatele, do JW. Marszałka na ucztę przez niego daną, w dniu zaś następującym JW. Poset podobnież wszystkich do siebie zaprosił.

Z Petersburga 12 Listopada.

(z Gazety Peterzburzkiej.)

Przybył tu znowu goniec od wodza woysk naszych na Wołoszczyźnie z przyjemną wiadomością o nowym zwycięstwie, którą śpieszemy donieść publiczności:

” Po szczęśliwem przeysciu na prawy brzeg Dunaju Jen. Markowa, po zniszczeniu obozu W. Wezyra i zupełnem ściśnieniu wyboru woyska jego stojącego na lewej stronie Dunaju. Wódz naczelny rozkazał uderzyć niespodzianie na Turtukay i Silistryę, wziąć je, i roznieść więcey ieszcze postrachu między Turkami. Obadwa te ważne miejsca na prawym brzegu Turcy opatrzyli i załogę wzmocnili. Stosownie do tych rozkazów, Pułkownik Kozaków Dońskich Gerków przeszedł dnia 20

Paźdz. z częścią piechoty i jazdy Dunay do Turtukay, które bez wielkiego oporu zabrał. Woyska, które ztamtąd zbiegły, połączyły się w nieiakim oddaleniu z mieszkającami, i gotowe były odpierać nas dzielnie, lecz wnet rozproszone zostały. Wzięliśmy syna Ali Baszy, który dowodzący był w Turtukay, z kilku innymi ienćami. — Inny nasz oddział przeszedł w nocy dnia 24 Dunay naprzeciw Silistryi, i z nadzwyczajnem mężstwem i pośpiechem wdarł się wśródok twierdzy, którą zdobył. Kupy nieprzyjaciół legły pod ciosami naszych, i blisko tysiąc niewolnika obojey płci wypadło nam w ręce wraz z żelaznemi i 8miu wyborcami i spiżowemi działami przestaniem świeżo ze Stambułu, z mnożstwem chorągwi, uzbroionemi statkami przewozowemi i bogatym łupem. Basza Elik-Oglu dowódca Silistryi umknął, lecz iuż w pogoń za nim posłano. Mniemają, iż się znajduie między zabitemi. Wódz chwali mężstwo woysk dodając, że nowo urządzone Bułgarskie kommandy, okazały się godnymi daney im opieki. Nasza strata wynosi tylko 3 zabitych i 5 rannych. Przez postrach rzucony odjęte są nieprzyjacielowi wszelkie sposoby usadowienia się na prawym brzegu Dunaju, zaczawszy od Ruszczuka, aż do uyscia wspomnioney rzeki do morza.

” Jenerał P. Zaf donosi z Kalafat, że Jenerał Hrabia Woronzów pobit zupełnie pod samymi murami Widdynu 7mioletyczny korpus Izmaela Beja, i nowe zajął stanowisko na prawym brzegu Dunaju. Strata Turków bardzo jest wielka, samych bowiem zabitych na poboiovisku było 500; liczba rannych nierównie większa. Zadziwiająca iedynie mężstwo woysk

naszych, przywykłych do gromienia Turków, mogło odnieść nad przewyższającą siłą nieprzyjaciela takie zwycięstwo pod murami twierdzy jego. W bitwie tej mieliśmy tylko 4 bataliony i dwie kompanie piechoty, które składały trzy słabe bardzo czworograny. To zwycięstwo rozniósło nową trwogę między Turkami, co też i skutki już dowodzą.,,

Z Medyolanu dnia 7 Listopada.

Gazety tutejsze mówią, iż większa część Biskupów Włoskich, którzy znajdowali się na concilium narodowem w Paryżu, powrócili już do swoich diecezjów.

W mieście naszym panuje w fabrykach i wexlowych interesach wielka czynność, a zatem wiele krąży pieniędzy. Z niecierpliwością oczekują tu osadowych towarów, które z Magdeburga idą, ponieważ teraz bardzo są drogie w królestwie Włoskim.

Z Konstantynopola dnia 26 Października.

O zdarzeniach wojennych nad Dunajem nie mamy od dawnego czasu żadnych wiadomości. Święta Bairam obchodzone tu są podług zwyczaju obrzędami religijnymi i wstrzymaniem się od wszelkich zatrudnień. Z powodu tych świąt nastąpiło także podług zwyczaju potwierdzenie wię-

kszey części dawnych Ministrów i mianowanie nowych urzędników.

Gdy bunt w Heraklei przez ucieczkę Ali-Molla i 4 lub 5 jego sronników uspokojony został, Kapitan-basza powrócił zatem z swoją flotyllą do Kanafu, i z należącemi się jego dostojności honorami był przyjęty. Ali-Molla miał na małym statku do Buluklawe (w Krymie) uciec. Z tem wszystkim ma znowu Porta w górach i odnodze Alexandretty (w Syrii) innego buntownika do ukarania, który na lądzie i wodzie czyni wielkie śupieżstwa. Z tego powodu został wszelki związek Europejczyków z Alexandrettą, przez którą prowadzony był handel z Alepo, przerywany i osiedli tam obcych narodów kupcy i konsulowie przenieśli się gdzie indziej.

Dnia 2 i 3 Grudnia 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	<i>Przednie.</i>			<i>Srednie.</i>			<i>Poslednie</i>		
	<i>Złp. gr.</i>			<i>Złp. gr.</i>			<i>Złp. gr.</i>		
Korz: Pszenicy	17	—	—	15	—	—	14	—	—
— Zyta	14	15	—	13	15	—	13	—	—
— Jęczmienia	15	—	—	14	10	—	13	15	—
— Grochu	18	—	—	17	—	—	16	—	—
— Owsa	8	—	—	7	6	—	7	—	—
— Jagiel	32	—	—	28	—	—	27	—	—
— Rzepaku	42	—	—	40	—	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Jozef Bogusławski, inaczej Osep Iwanow, Wasylow także Sołtyk, a nateraz Marcinowski zwany lat przeszło 30 liczący, wysokiego mocnego wzrostu, biały pociągły dobrze ukształconey twarzy, nosa cienkiego orlikowatego oczow dużych niebieskich, włosow ciemno bląd takichże faworytow i wąsow, trzy palce u lewej ręki bez władzy, a teraz oko podbite mający, podług wyznań jego współników z aresztu wydziału Policji poprawczyej obwodu Lubelskiego, zbiegły dopełniwszy w Woli Duchackiej pod Krakowem zbroyną ręką rozboj i wiele kradzieży, gdy inni poimani zostali zbiegł. Wszelkie zatem tak cewilne jako i wojskowe władze niniejszym wzywają się, aby tege towarzysztwu ludzkjemu wielu szkodliwego człowieka pod różnemi nazwiskami iędzającego lub chodzącego śledzić przytrzymać i tu pod mocną strażą doprowadzić raczyły. Dnia 29 Listopada 1811.

Od J. K. X. Mość Sad Policji poprawczyej obwodu Krakowskiego.

Węckowski, Huszcowski, Machowski.

Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego. — Do wiadomości podaie, iż stosownie do Dekretu Najjaśniejszego Pana w dniu 14 Października r. b. zapadłym Urzędy Burgrabiów dotychczasowych tak powiatowych jako i Departamentowych dla zmiany ich na Urzędy Komorników, ustatą. Wzywają się przeto wszyscy którzy przeciwko któremu z dotychczasowych Burgrabiów pretensye dostatecznie udowodnić się mogące mają, aby się z takowemi najdalej do pierwszego Stycznia r. b. 1812, zgłosili, gdyż inaczej ci od złożonych na Urzędy te Prawem przepisanych kaucyi uwolnionemi zostaną. Dan na Posiedzeniu Trybunału.

W Krakowie dnia 11go Listopada 1811 roku.

Narowski, Prezes.

Matakievicz, Sekretarz.

Dnia 13 Grudnia r. b. o godzinie 10 przed południem licytacya zboża (w różnym gatunku z mocy Wyroku Wysokiego Trybunału C. P. I. D. K. 23 Kwietnia r. b. zapadłego successorom ś. p. Wincentego Lipskiego na zaspokojenie długu 9,302 zł. pól. 10 gr. w srebrney monecie courant W. Antoniemu Miłkowskiemu należnego dnia 24 Sierpnia r. b. zajętego, za gotową srebrną monetę w wsi Buku, w Powiecie Miechowskim w Departamencie Krakowskim leżący odbywać się będzie.

Dan w Buku d. 25 Listopada 1811 roku.

Jan Kanty Kowalski B. T. C. P. I. D. K.

Podaie się do publiczney wiadomości, iż wczorayszym wieczorem na Stradomiu zkradziono parę koni kasztanowatych lysych, po lat po 8 mających z długimi ogonami, z chomentami używanemi Krakowskimi z czarnego rzemienia, a przy nich lice z kręconego rzemienia. — Przytym futro czarne, na wierzchu niedzwiatki z podszewką jasno niebieską. — Dwa koce w pasy niebieskie czerwone, i szare. — Fayke drewnianą perłową kością wysadzana. — Ktokolwiek takowe konie lub rzeczy wysledzić, lub przytrzymać zdoła, za udaniem się do niżej podpisanego, wszelką expens w tej mierze podjętą, będzie miał wynadgrodzoną. W Krakowie d. 28 Listopada 1811.

Karwosiński. Kom. Policyi Dep. Krakowsk.

Przybył tu Maitre nowy do języka Włoskiego, kto sobie życzy w tym języku lekóye brać, niechay odda adress swoy w biurze Redaktora Gazety.

Nieiaki Josef Paszkowski rodem z Kordonu Rossyyskiego, wsi Ołobuwki blisko miasta Winnicy leżący, ieszcze w roku 1802 za występek kradzieży w areście kryminalnym Lubelskim uwięziony na pięcioletnie więzienie, tudzież na wynadgrózenie reszty szkody przez rzeczy w kwocie 1308 zł. pol. poszkodowanemu Antoniemu Ptaszyńskiemu powiadającemu się bydź z Ciemiernik, skazany, później z areztu niewypełniwszy kary zbiegł, pozostały po iego ucieczce w Depozycie Sądowym 12 talarów Pruskich, Bankociele i moneta miedziana Austryacka, które na mocy powyższego Wyroku Ptaszyńskiego zwyż rzezonemu dla wynadrodzenia szkody oddane bydź powinny. — Lecz gdy iego teraz miejsce mieszkania Sądowi kryminalnemu Departamentow Lubelskiego i Siedleckiego wiadome nie iest, zacząmy tenże Ptaszyński ninieyszym wzywa się, aby w celu odebrania z Depozytu Sądowego summy po wyższej, czymprędzey w Sądzie ninieyszym zgłosił się, gdyż inaczej po upłynieniu roku, kwota takowa na Skarb Publiczny obrocona będzie.

W Lublinie dnia 22 Października 1811 roku.

Potocki. Ratajski.

Gdy przez tuteyszą pewną Piekarkę złoty brylantami wysadzany kulezyk przed dwoma laty znaleziony od nię odebrany, i do Depozytu Urzędu Policynego złożony został, przeto podaie się do Publiczney wiadomości, aby prawy właściciel takowego kulczyka dla odebrania swey zguby w przepisany czasie zgłosił się.

W Krakowie dnia 7 Listopada 1811 roku.

Wzatrudnieniu Wgo Prezydenta.

Walenty Bartsch, Iwszy Ławnik

Kozłowski, Zar. Sek.